אודות הנכתב בשבוע שעבר על שבתות גיבוש!!!

הפעם אני רוצה להקדיש מאמר שלם **כדי לחזור בי ממה שכתבתי** בשבוע שעבר!!! בשבוע שעבר כתבתי מאמר במעלות השבתות גיבוש המשפחתיות... הייתי משוכנע לגמרי במה שכתבתי... **אלאא!!!**

שבמשך השבוע הגיעו כל מיני תגובות שונות ומגוונות... שהמכנה המשותף בין כל התגובות היה שכל אחד דיבר על משהו אחר לגמרי... כל אחד הציג בעיה מזוית אחרת לגמרי בייחס לנושא של גיבוש משפחתי... וכשניסיתי לסכם ולשקלל את כל התגובות ביחד... בסופו של דבר יצאתי עם מסקנה אחת ויחידה: **כנראה שכל משפחה זו מדינה!!!** מדינה בפני עצמה!!!! כמו שבאינצקלופדיה יש כזה מושג שכל מדינה מורכבת מכל וכך שבטים שזה מה שיוצר את המרקם הדי מסוים של המדינה... ככה כל משפחה מורכבת מכך וכך שבטים קטנים שהאיזון העדין ביניהם יוצר מרקם מאד מסוים!!! וממילא הנתונים מאד מאד משתנים בין משפחה למשפחה... כך שהמאמר שכתבתי הוא לא רלוונטי!!! הוא לא נכון... כי להכליל ולומר שטוב לעשות שבתות גיבוש זה לא נכון... וגם להגיד שלא טוב זה גם לא נכון... מה שבטוח- אם יש כזה טרנד- ללכת כעת ולאמץ אותו זה וודאי וודאי לא!!! אדרבה... כשקראתי את כל התגובות וקלטתי איך שכל אחד מדבר מתוך המרקם המשפחתי המסוים שלו... אז פתאום קלטתי איך שגם אני!!!! גם אני כתבתי את המאמר מהמקום המאד מסוים שלי... אשר על כן: אני חוזר בי!!! דברים שאמרתי לכם לא מתאימים לכל משפחה!! האם זה טוב לעשות גיבוש משפחתי או לא??? **הכל תלוי במרקם המאד מסוים של המשפחה!!!!**

לכל משפחה יש את הנקודה החזקה שסביב הנקודה הזו המשפחה מתלכדת... יש לך משפחה שמתלכדת סביב ההורים המיוחדים שעיני כולם נשואות אליהם בהערצה... (אגב: זו לא סתירה לרגע שכשהם היו ילדים הם לא הקשיבו להורים בגרוש... אבל השנים עושים את שלהם ויש הרבה שמגיעים לגיל העמידה הם לפתע חוזרים לאבא ואמא בהכנעה ומבינים שיש הרבה מה לקבל מהם...) ויש משפחה שבדיוק הפוך... דווקא ההורים הם המיושנים והלא רלוונטיים וה'לא מבינים...' ובמשפחה שכזו דווקא העסקן האייפוניסט של המשפחה... הוא זה שנותן את הטון החזק... ואם ככה אתה מבין לבד את ההבדלים התהומיים בין שני סוגי המשפחות... יש משפחה שמתגבשת סביב בילוים ונהנתנות... ויש משפחה שמתאחדת סביב התמודדויות ואתגרים משותפים (שעל זה דיברתי בעיקר...)

אתה מבין לבד שיש הבדל תהומי בין משפחה של אנשים נהנתניים שהנושא המשותף ביניהם זה איפה התקדמנו באיכות החיים ובאיזה מקום בחו"ל עדיין לא היינו... לבין משפחה שהאבא נפטר לפני שנתיים ממחלה ממושכת ומשאלת הלב היחידה שלהם זה השגרה הכי אפורה... רק מה נעשה שעדיין הדרך ארוכה מול שלל אתגרים וכל יתום ופרוייקט הטיפולי האישי שלו... והחובות שמתחלקים בין המשפחה...

בקיצור: זה עולמות שונים לגמריי!!!

וכמובן!!!! שעד עכשיו דברתי רק שחור לבן... אתה מבין לבד שברוב המשפחות זה משהו מעורבב כזה... כלאים כזה... יש אח ושני גיסים שהקמו משפחות נפלאות של יראים ושלימים מסלתה ומשמנה של עולם התורה והחסידות... ומאידך יש עוד שני גיסים ואח אחד שהם מאד מודרניים ולא קרב זה אל זה כל הלילה... **נו... ואיך נראה המרקם של המשפחה הזו??** כאן מתחיל כיפופי כוחות נסתרים... כשיתכננו את השבת גיבוש... זה יעמוד על כך שיהיה שם עירוב כשר ומד מים לא דיגיטלי וזה יעמוד על כך שיהיה..... (נשאיר פתוח...) והרי מישהו בסוף ינצח!!! מי זה יהיה?? תלוי מי יותר נותן את הטון!! ומה נגיד על שני ילדים בני דודים בני שמונה תשע... שאחד נבחן כבר על כל סדר מועד משניות והשני אלוף בכל משחקי הג'מבו'... ולך תושיב אותם שבת שלימה אחד לצידי השני כמו חברים... זו בעיה!!!! בעיה אמיתית!!!!

ולכן מה שכתבתי בשבוע שעבר לא נכון-- ולו מסיבה אחת ויחידה:

כתבתי שיש כזה טרנד לעשות שבתות גיבוש... וקדימה... זה טוב!!

אז זהו שלאא!! זה שיש כזה טרנד זה ממש ממש לא מצדיק להיכנס להרפתקאות רוחניות ולהפסיד את עמלנו אלו הבנים.. (וגם לא לסכן את המינוס המאושר בהחלטה על שיפוץ פזיז ובלתי צפוי בעקבות הדמעות שזלגו ללא הרף במוצאי שבת על זה שכולם התקדמו ושיפצו ורק אנחנו נשארנו מאחור וד"ל...)

אז מה כן??? אין תשובה מוגדרת!! כל אחד צריך לקרא את המפה המשפחתית המורחבת שלו ועל פי זה לבנות את הקשר המשפחתי...

אני דברתי בעיקר על משפחות שהמרקם ביניהם מבוסס על התמודדויות ובייחס אליהם אני לא חוזר בי... אצל משפחות עם רקע איכותי וערכי בריא להם להיות בקשר חיובי... אבל באותה מידה משפחה שהמרקם שלהם בנוי על תחרות ונהנתנות... מרקם כזה הוא מיותר... ושישאר בינינו... לדאבוננו הרב סוג האנשים האלו גם לא עומדים אחד לצידי השני ברגעים קשים... זה שישאר בינינו... (כלומר: אם דברתי על חשיבות הגיבוש בשביל לקבל כח לתמוך אחד בשני הנהנתן והחומרי ע"פ רוב נעלם בכאלו מקומות

---תזכור כלל ברזל!! תכניס את זה לראש **"לתאווה יבקש-- נפרד"!!!!**

מי שהראש שלו נמצא בתאוות ובמילוי סיפוקים הוא יצור לא חברתי!!! אנשים נהנתנים זה כאלו שאי אפשר לגבש אותם.. לא לחינם צעיר שמתמודד בנפילה רוחנית אוטומטית הוא מגיע למקום של יציאה ממסגרת וחוסר חיבור למערכת... ולמה??? כי לתאווה יבקש נפרד!!! זה כלל ברזל: **תאווה ונהנתנות מפרידה את הקיבוץ המדיניי!!!** ממילא משפחות שחלק מהגיסים או האחים הם אנשים מודרנים ונהנתנים חבל על המאמץ לנסות לגבש אותם... הם תמיד ישארו לא מחוברים!!!!

זו הסיבה שאתה יכול להגיע לרמת גן ולראות בנין עם שלושים קומות ויש שם דממה!!!! זה נראה לך קבורה בקומות... אתה לא רואה שם אנשים מדברים אחד עם השני... כל אחד נבלע לו בחניה ומשם הוא נכנס ישר למעלית ומשם לבית... אין!!! אין שום דבר ביניהם!!! ולמה??? כי ברגע שכל אחד תקוע בנהנתנות שלו. ממילא זה סוג של קברות תאווה!! וממילא כל אחד קבור בתא **הנפרד** שלו!! לתאווה יבקש **נפרד...**

זו גם הסיבה שצעיר שנופל ברוחניות אוטומטית זה מגיע איכשהו למקום של חוסר שייכות למסגרת... שמכאן ועד נוער בסיכון הדרך קצרה... (וזו אחת הטעויות של בחורים... בחור חושב שבחור ישיבה שיש לו אייפון הבעיה שלו מגיע לידי ביטוי בזה שהוא לא מגיע לבית המדרש!!! ואני חושב שאם נרצה לנגוע בלב הבעיה... בחור שיש לו אייפון הוא גם לא רוצה להגיע לקעמפ!!! בדוק ומנוסה.. אייפוניסט לא רוצה להגיע גם לטיול... הוא לא משתלב בחיי חברה... הוא דוחה קשר חברתי... וזו כבר בעיה בעצם האנושיות ואכמ"ל) זה חוק בל יעבור... אנשים שנותנים דרור ליצרים שלהם... זה אנשים לא חברתיים באופן מובנה!!! וחשוב לדעת את זה... ולו בשבילנו שאנחנו עדיין חושבים לפעמים... שאלו שעושים מה שבא להם... הם נהנים מהחיים... **אז זהו...** שאתה חושב ככה רק בגלל שאתה לא רואה את התמונה המושלמת... אותו אדם פתוח שיש לו אפשרות להתכתב עם כככמות בוואצפ... תכל'ס... למרבה האבסורד הוא יצור אנטי חברותי!! דווקא זה עושה אותו טיפוס מנותק חברתית!!

בקיצור: הדבר היחיד שיכול לאחד וללכד בין אנשים זה רק אידיאל שווה... עקרונות משותפים... הורים שאנחנו מתאחדים סביב הכבוד והמורא שלהם... זה דבר שיכול לגבש בינינו... התמודדות או משימה ערכית משותפת יכולה לגבש... והכי הכי: חינוך מסוים והקניית ערכים שקבלנו מההורים ואנחנו רוצים שוב ללבן ולרענן אותם ביחד... אין לך גיבוש עוצמתי מזה!!! ואז!!! כשיש את הרקע הערכי הזה... כאן מתאים וטוב להכניס את הגיבוש ואת הקורת גג משותפת ואת האוירה הנחמדה שתוסיף... אבל אם כל הקשר והגיבוש המשפחתי מתחיל ונגמר בכיף ובילוי וקורת גג אחת שמאחדת "נפרדים" שונים שזה אוהב שוארמה וזה חלבי. חבל על הבזבוז כסף!!! לתאווה יבקש נפרד... מכאן לא יצא גיבוש!! משפחה שהראש שלהם במילוי סיפוקים גם אם יתגבשו ויתאחדו מבוקר ועד ליל לא יהיה ביניהם שום דבר... **ולא צריך להגיע לאפיזודה המוכרת** והעגומה של משפחה שלימה שיושבים סביב שולחן אחד בדממה וכל אחד מרוכז מול הסמארטפון בודד ומכונס... **לא צריך להגיע לזה!!!** גם אם כולם יושבים ומפטפטים... אם הנושאים שביניהם רדודים ועסוקים בענייני חומר. בסופו של דבר אין ביניהם שום דברר!!!! אם לתאווה יבקש הרי הוא נפרד! הוא נפרד מכל גיבוש... בדוק ומנוסה.

ומצאתי כלי יקר מדהים שכדרכו מטיב להגדיר בלשונו הנפלאה... בעניין דור הפלגה: וזאת תורת הקנאות המצויות בין הכתות אשר כל מעשיהם לא לשם שמים... ועיקר הסיבה לזה שיש לכל אחד מהם תכלית חיצוני, חלק לכם זה מזה, כי זה יתאוה לעושר וכבוד, וזה לרוב מאכל, וזה לרוב משל, וזה יאמר נעשה לנו שם ורוצה להיות גבוה מעל גבוה, ומתוך כך המריבה מתמשמשת ובאה הן מן הצד שאין להם תכלית אחד, כי הדרכים רעים הם רבים, והדרך הטוב אינו כי אם אחד, הן מצד שכל אחד יש לו חפץ ורצון להיות במעלה ויתר שאת על זולתו, ומזה זו הלא היא ברכת בני עמינו, על כן פיזור כיתות אלו טוב מהקבוץ כמ"ש 'יתפרדו כל פועלי און' אין טוב כי אם ליתן ריוח בין הדבקים וכמ"ש 'בלע ה' פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר'. כמדומני שכל מילה נוספת מיותרת!!!!

ושוב: המסר הזה חשוב... לא רק!!!! לא רק בשביל לתקן את מה שכתבתי שבוע שעבר... אלא בעיקר להשקיט את רוחם של כל אלה שמסתפקים במועט ועדיין פוזלים בקנאה לחיי המתירנות.. לעבר אותה משפחה ש"יושבים טוב..." נהנים... יוצאים... מבלים... מרשים לעצמם...

אז זהו שלאא!!! יש לי ולך טעות פשוטה... **וזו בדיוק הטעות שקרתה לי בשבוע שעבר...** בשבוע שעבר כתבתי גדולות ונצורות על שבת גיבוש כמה שזה חשוב וטוב... **אבל עדיין!!!** את זה לא סיפרתי... שכשעשינו את אותה שבת גיבוש.. כמה שזה היה מיוחד ומעצים ומרומם (ומשם יצאתי עם המסקנה כמה שזה חשוב..) עדיין היה משהו שצבט לי את הלב... סו"ס התנאים היו ברמה מינימלית.. והיו לי רגעים שחשבתי.. הוי הלוואי והיו לנו קצת יותר אפשרויות.. והיינו משקיעים והולכים לאיזה אחוזה פסטורלית עם פינוקים וברכה וטרמפלינות וערסלים ואל תשאל... (כן... מכיר את המחשבות האלו??) **אז זהו שלאא!!!** אם המשפחה שלי היתה בסגנון כזה חומרני שמתפנקים ומלונות וכו'... על כרחך **היה לזה מחיר ברמה האישית הרוחנית שלהם!!!** וממילא לא הייתי יוצא כככזה מולהב משבת גיבוש שכזו!!! ללא ספק שהתכנים של שבת מפנקת שכזו היו עשר רמות פחות. (מה שבטוח- לא הייתי טועה לכתוב את המאמר שכתבתי בשבוע שעבר) וממילא אברך יקר נא לא להתבלבל. אני מבין אותך שהיית רוצה לקחת את המשפחה המדהימה שבנית בשמונים מ"ר... ולקחת אותם **כמות שהם** לפנטאוז 300 מ"ר עם גינה ומרפסת... **אז זהו!!!** לפני שאתה מייחל לכזו רמת חיים. קודם תברר איך נראים הפרצופים שחיים ברמת חיים הזו... איך נראית שם מערכת היחסים כשהיא טובלת בים של חומריות.. וכשתראה את זה אני לא בטוח שתמשיך לחלום על זה!!!!

ולסיום: אם חפשתי מקור למושג של גיבוש... אז הנה... פסוקים מפורשים בתחילת ספר איוב.. **איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע, ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן... ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם, והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת אחיותיהם לאכל ולשתות עמהם, ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני ובירכו אלקים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים,**

מה כתוב כאן??? שהם היו מתגבשים מידי כמה זמן לשבעה ימים... ואז ביום האחרון איוב היה עושה סוג של בה"ב כזה... שאם חטאו ח"ו לכפר עליהם... אז כמובן שאצלנו איוב זה סדין אדום... אם אני מביא כעת מקור לגיבוש מאיוב... אוטומטית זה אומר שההלו... תברח מזה!!! אבל לא בהכרח... לא כתוב שבגלל הגיבוש הזה קרה מה שקרה... (אדרבה, הזוה"ק אומר ע"פ פנימיות שזה בגלל שאיוב הביא עולות ולא שלמים) אבל מה שבטוח היה שם אבא שהיה **תם וישר וירא אלוקים וסר מרע!!!** הוא היה שם יחד איתם... פיקח ושמר מכל משמר שלא יהיו שם פרצות רוחניות (כפי שבהמשך הספר איוב מעיד על עצמו עיין פרק ל' ל"א) ובכל זאת גם אחרי שאיוב שם ופיקח על כל המערכת לראות שאין פרץ ואין יוצאת... אחרי הכל הוא ראה צורך לעשות יום תשובה על פירצה שאולי קרתה והוא לא יודע.. (אולי חטאו בני וברכו אלוקים **בלבבם**) וכאן כל אחד יעשה את החשבון נפש האישי שלו: מי בדיוק מפקח על שבתות גיבוש כאלו..?? האם יש שם איזה דמות ערכית תורנית שיש לו מילה והוא אחראי לתת את הטון הראוי... ולשלול שאין שם קלות ראש מעבר לטעם הטוב וד"ל?? האם יש מי שיודע לשים את גבולות הצניעות במקומות אלו?? ושבתות גיבוש זה עוד הבעיה הקטנה... מי מדבר על הארבעה ימים נופש בבין הזמנים בקמפוס שכל המשפחה המורחבת נמצאת שם ביחד... האם יש מישהו שדואג שהגבולות הרוחניים הבסיסיים נשמרים???

ושוב: זה לא אומר שאי אפשר... אבל צריך את הפיקוח הרוחני מהאיש החזק במשפחה שנותן את הטון... אם יש כזה... בקיצור: אם שבוע שעבר התלהבתי אז בשבוע זה אני מקווה שנתתי את המשקל המקביל.